

AGENCJA BEZPIECZEŃSTWA WĘWNETRZNEGO
DEPARTAMENT OCHRONY INFORMACJI NIEJAWNYCH

D- 36440 /2020

Warszawa, dnia 10.04.2020 r.

Egz. pojedynczy

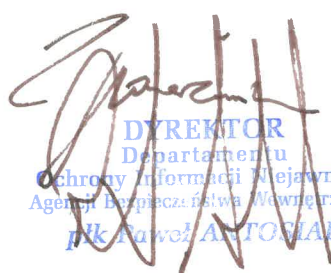
Wiceprezes Zarządu
VISIMIND LTD Sp. z o.o.

Pan Sławomir Gajdamowicz

W odpowiedzi na pismo z dnia 30 marca 2020 r. uprzejmie informuję, że przedstawiony w nim schemat postępowania odpowiada wymogom ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 742 t.j.). Zgodnie z tą ustawą świadectwem bezpieczeństwa przemysłowego oraz poświadczeniem bezpieczeństwa muszą legitymować się odpowiednio: przedsiębiorca realizujący umowę lub zadanie związane z dostępem do informacji niejawnych o klauzuli „poufne” lub wyżej (art. 54 ust. 1 i 2 ustawy) oraz osoba mająca mieć dostęp do takich informacji (art. 21 ust.1 pkt. 1 ustawy). Lokalizacja terenów zamkniętych nie jest informacją niejawną. Wykazy działek składających się na te tereny publikowane są w powszechnie dostępnych aktach prawnych wydawanych przez ministrów właściwych dla danego działu administracji (np. ministra obrony narodowej). Ochronie przewidzianej dla materiałów podlegają jedynie materiały geodezyjne lub kartograficzne zawierające informacje dotyczące obiektów znajdujących się na terenach zamkniętych, jeżeli informacjom tym nadano klauzule tajności. Stanowi o rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie rodzajów materiałów geodezyjnych i kartograficznych, które podlegają ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 299 poz. 1772).

Opierając się na cytowanym wyżej rozporządzeniu trzeba przyjąć, że cechy decydujące o niejawności obiektu zlokalizowanego na terenie zamkniętym mogą być uwidocznione w materiałach kartograficznych, co przesądza o objęciu takich materiałów klauzulą tajności. Materiały takie powstają przy użyciu specjalistycznego sprzętu. Należy z tego wnosić, że ustawodawca założył, że cechy, które decydują o niejawności danego obiektu znajdują się na terenie zamkniętym nie mogą być rozpoznawalne bezpośrednio przez osoby uczestniczące w przelocie nad takim terenem (szczególnie na dużej wysokości), jeżeli nie korzystają one ze sprzętu zapewniającego jakość obrazu porównywalną z jakością oferowaną

przez sprzęt wykorzystywany do prac kartograficznych. Zatem należy przyjąć, że pilot statku powietrznego, który nie będzie miał dostępu do zapisu zawartego na nośnikach danych, nie musi legitymować się uprawnieniami dostępu do informacji niejawnych. Podobnie w sytuacji podmiotu dostarczającego statek powietrzny oraz kamerę. Podmiot taki nie musi legitymować się świadectwem bezpieczeństwa przemysłowego jeżeli jednoznacznie wykluczmy wyposażenie takiego statku powietrznego w dodatkowe urządzenia do rejestracji obrazu, a kamera służąca do wykonywania zobrażeń lotniczych nie będzie wyposażona w wewnętrzną pamięć – zapis możliwy jedynie na wymiennych nośnikach danych stanowiących własność podmiotu posiadającego zdolność do ochrony informacji niejawnych.

DYREKTOR
Departamentu
Ochrony Informacji Niejawnych
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
płk Paweł ANTOSIAK